

Kunduzun Ay Işıđı Köprüsü

Ebru Mina TOMURCUK

Kunduzun Ay Işıđı Köprüsü

Ebru Mina TOMURCUK

Geniş nehrin kıyısında, suyun yumuşak bir şarkı mırıldandığı yerde, sıcak kahverengi kürklü ve yassı, geniş kuyruklu bir kunduz yaşırdı. Her sabah kırmızı alet kemerini ve sarı baretini takardı. Bir şeyler planlamayı severdi ve komşularını daha da çok severdi. Nehir, küçük kasabanın etrafını dostane bir kol gibi sarardı ve kunduz sık sık kıyıya oturup düşünür, suyun akışını izlerdi.

Bir akşam kunduz önemli bir şey fark etti. Güneş battığında hayvanlar birbirlerini ziyaret etmek için nehri güvenle geçemiyordu. Taşlar kaygandı ve su karanlık ve hızlı akıyordu. "Bir köprüye ihtiyacımız var," dedi kunduz, büyük ön dişlerine hafifçe vurarak. "Ama herhangi bir köprü değil. Özel bir köprü, gece için." Küçük yuvarlak kulakları heyecanla seğirdi, aklında bir fikir büyümeye başladı.

Kunduz büyük bir kâğıt planı düz bir kayanın üzerine açtı. Mor bir şal ve yuvarlak gözlükler takan Baykuş'a gösterdi. "Yalnızca ay ışığında görünen bir köprü mü?" diye sordu Baykuş, altın rengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Evet," dedi kunduz. "Ay ışığı yolu gösterecek ve destekler onu sağlam tutacak." Baykuş yavaşça başını salladı. "Akıllıca bir plan," dedi. "Ama planlar çok sayıda yardım eden el ister."

Ertesi sabah Tavşan, örgü bir sepet ve cepleri dolu yeşil bir yelekle hoplayarak geldi. Uzun kulakları dimdik duruyordu. "Ben dal toplayabilirim!" dedi. "Çok çok dal!" Kunduz gülümsedi ve ona bir liste uzattı. "Taş da," dedi. "Küçük olanlar, düzgün olanlar, birbirine sıkıca oturanlardan." Tavşan kabarık kuyruğunu salladı ve başlamak için koşup gitti.

Bütün gün hayvanlar birlikte çalıştı. Tavşan kucak kucak dal getirdi. Kunduz onları dikkatle üst üste dizdi, her açığı kontrol etti. Baykuş düzgün taşları gagasıyla tek tek taşıdı. Nehir kıyısı neşeli seslerle doldu: çıtırdayan dallar, takırdayan taşlar ve şen sohbetler. "Bu köprü gümüş gibi parlayacak," dedi Tavşan, daireler çizerek hoplarken. "Bekle de gör!" Kunduz gülümsedi ve çalışmaya devam etti.

Genç bir su sıçanı uzun bir sazın arkasından izliyordu. Mavi bir atkı ve küçük bir omuz çantası taşıyordu, uzun ince kuyruğu endişeyle kıpırdıyordu. "Yalnızca ay ışığında görünen bir köprü mü?" diye fısıldadı. "Ya yeterince sağlam değilse? Ya sallanırsa? Ya—" Kısa bıyıklarını çiğnedi ve endişelendi. Su sıçanı yardım etmek istiyordu ama aynı zamanda emin olmak da istiyordu.

O akşam kunduz herkesi suyun başında topladı. "Köprü neredeyse hazır," dedi. "Bu gece ay dolunay olduğunda onu birlikte deneyeceğiz." Tavşan patilerini cıvrıttı. Baykuş bilgece başını salladı. Ama su sıçanı sessiz kaldı, çantasına sarıldı. Köprüye baktı ve düşündü: "Kendim kontrol etmeliyim. Sadece emin olmak için." Tek kelime etmeden sıvışıp gitti, mavi atkısı dalgalanıyordu.

Ay yuvarlak ve parlak bir şekilde yükseldiğinde büyümlü bir şey oldu. Köprü pırıldadı ve parladı, karanlık suyun üzerinde gümüş bir yol oldu. Kunduz bir ucunda duruyordu, sarı bareti parlıyordu. "Çok güzel!" diye soludu Tavşan. Ay ışığı her dalda ve taşta dans etti, nehir altında ışıldadı. Bütün kasaba hafifçe parladı, sanki gece özel bir kaban giymiş gibiydi.

Ama su sıçanı diğerleriyle karşıya geçmedi. Bir çalının arkasına saklandı, parlayan köprüyü kocaman kara gözlerle izledi. "Sonra denerim," dedi kendine. "Herkes uyuduğunda." Uzun kuyruğu kıpırdadı ve yuvarlak burnu endişeyle buruştu. Kunduzun planına güvenmek istiyordu ama temkinli kalbi fısıldıyordu: "Kontrol et. İki kez kontrol et."

O gece ge saatte, kasaba sessizken su sıanı kprye szld. Ay hl dolunay ve parlaktı. İlk desteęe adım attı ve serte bastırdı. Hibir ey kımıldamadı. Bir dalı ekti ve bir taı sarstı. Hibir ey sallanmadı. "Hmm," dedi aşkınlıkla. Altına tırmandı ve nefesini tutarak byl desteklerin her birine tek tek vurdu.

Köprü sapasağlam durdu. Her dal sıkıydı. Her taş sağlamdı. Su sıçanı baştan sona yürüdü, sonra baştan sona geri döndü, mavi atkısı esintiyle dalgalanıyordu. "Güvenli," diye fısıldadı ve endişeli kalbi hafifleyip mutlu oldu. "Kunduzun planı gerçekten işe yarıyor!" Kıyıya oturdu ve gümüş köprüye gülümsedi, onu sağlam yapan dikkatli planlamayla gurur duydu.

Sabah su sıçanı kunduzu buldu ve gerçeği anlattı. "Endişelenmiştim," dedi, "bu yüzden köprünü gece denedim. Önce sormadığım için özür dilerim." Kunduz onu azarlamadı. Sadece sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Kontrol ettiğin için teşekkür ederim," dedi. "Artık herkes için dayandığını biliyoruz. İyi planlama bunu yapar—bizi birlikte güçlü kılar."

O gece bütün topluluk ay ışığı köprüsünden karşıya geçti. Tavşan hopladı, Baykuş süzüldü ve su sıçanı çantası zıplayarak ortada gururla yürüdü. Ay gümüş yolun üzerine parladı ve herkes geçerken güldü ve sohbet etti. "Yıldız ışığında yürümek gibi!" dedi Tavşan. Kunduz kıydan gülümsedi, yassı kuyruğu mutlulukla yere vuruyordu.

"İyi planlama bu köprüyü sağlam yaptı," dedi kunduz herkese. "Ve her biriniz yardım ettiniz." Su sıçanı başını salladı. "Bir dahaki sefere," dedi, "ben de planlamaya yardım edeceğim." Tavşan sevinçle bağırdı ve Baykuş bilge, yumuşak bir ötüş yaptı. Ay ışığı köprüsü hafifçe parladı, karanlık suyun üzerinde bir dostluk yolu oldu ve küçük kasaba kendini her zamankinden daha yakın hissetti.

O geceden sonra hayvanlar her dolunayda karşıya geçti. Köprü sihir gibi görünüyordu ama aslında dallardan, taşlardan ve dikkatli düşünceden yapılmıştı. Kunduz planını alet kemerinde güvende tuttu. Su sıçanı atkısını sıkıca sardı ve endişelerini küçük tuttu. Ve birlikte, ileriye düşünmenin bir topluluğun parlamasına yardım ettiğini öğrendiler.

Ve böylece, yumuşak gümüş ayın altında kunduz köprüsü parlamaya devam etti. Herkese, birçok elin yaptığı ve cesur bir kalbin kontrol ettiği iyi bir planın bütün bir kasabayı güvenle karşıya taşıyabileceğini hatırlattı. Ay ışığı dans etti, nehir mırıldandı ve dostlar birlikte karşıya geçti, mutlu ve güvende, hepsi birlikte planladıkları ve çalıştıkları için.